

Савремени српски превод

Language: српски (Serbian)

Provided by: Bible League International.

Copyright and Permission to Copy

Taken from the Serbian Easy-to-Read Version © 2015 by Bible League International.

PDF generated on 2017-08-22 from source files dated 2017-08-22.

09f044ac-4a6a-56aa-82a9-0316ff065729

ISBN: 978-1-5313-1306-7

Књига о Јестири

Ксерксова гозба

1 Ово се догодило у време Ксеркса, онога Ксеркса који је владао над сто двадесет седам покрајина од Индије до Куша. ²У то време је цар Ксеркс владао са свог царског престола у тврђави града Сузе.

³Треће године своје владавине приредио је гозбу за све своје поглаваре и службенике, па су се тако на њој нашли персијски и међански великаши, племићи и поглавари покрајина. ⁴Пуних стотину осамдесет дана показивао је он богатство и славу свога царства и сјај и раскош свога величанства.

⁵После тога, цар је у унутрашњем врту своје палате приредио седмодневну гозбу за сав народ који се налазио у тврђави града Сузе, од најмањег до највећег.

⁶Завесе од белог и плавог лана биле су гајтанима од танког лана и скерлетног предива причвршћене за сребрне шипке на стубовима од алабастера. На плочнику од порфира, мермера, седефа и другог скупоченог камења биле су лежальке од злата и сребра. ⁷Вино се служило у златним пехарима, од којих је сваки био другачији, а царског вина било је у изобиљу, у складу с царевом дарезљивошћу. ⁸По царевој заповести, пило се без присиле, јер је цар наложио свим дворским пехарницима да угађају жељама сваке званице.

Царица Вашти пада у немилост

⁹А и царица Вашти је у царској палати цара Ксеркса приредила гозбу за жене. ¹⁰Седмога дана, када је цар

био весео од вина, он рече Мехуману, Бизти, Харвони, Бигти, Авагти, Зетару и Каркасу, седморици евнуха који су му служили, ¹¹да пред њега доведу царицу Вашти с царским оглављем, да народу и поглаварима покаже њену лепоту. Јер, Вашти је била прелепа. ¹²Али, када су јој евнуси пренели цареву заповест, царица Вашти одби да дође. На то се цар силно разгневи и разјари.

¹³Пошто је цар имао обичај да се посаветује са стручњацима за закон и правосуђе, он упита мудраце који су били стручњаци за текућа збивања ¹⁴и били блиски цару – Каршену, Шетара, Адмату, Таршиша, Мереса, Марсену и Мемухана, седморицу поглавара Персије и Медије који су смели слободно да приступају цару и који су заузимали највише положаје у царству: ¹⁵»Шта, по закону, треба да се уради са царицом Вашти зато што се није покорила заповести цара Ксеркса коју су јој пренели евнуси?»

¹⁶Тада Мемухан одговори пред царем и поглаварима: »Царица Вашти није скривила само цару већ и свим поглаварима и свим народима свих покрајина цара Ксеркса. ¹⁷Јер, све жене ће дознати за царичино понашање, па ће презирати своје мужеве и говорити: 'Цар Ксеркс је заповедио да се царица Вашти доведе пред њега, а она није дошла.' ¹⁸И колико данас ће жене персијских и међанских поглавара које су чуле за царичино понашање то испричати свим царевим поглаварима, па неће бити краја непоштовању и гневу. ¹⁹Стога, ако је цару по вољи, нека изда царски указ да Вашти више не сме да изађе пред цара Ксеркса и нека се тај указ упише међу законе Персије и Медије, који не могу да се опозову. И нека цар њен царски

положај да другој, бољој од ње. ²⁰Тада ће, када се царев указ објави по целом његовом великом царству, све жене поштовати своје мужеве, од најмањег до највећег.»

²¹Овај савет се свиде цару и његовим поглаварима, па цар учини како му је Мемухан предложио.

²²Посла писма у све покрајине царства, свакој покрајини њеним писмом и сваком народу на његовом језику. У писмима је стајало, на језику сваког народа, да сваки човек треба да буде господар у својој кући.

Избор нове царице

2 После ових догађаја, чим се стишао гнев цара Ксеркса, он се сети Вашти, онога што је она урадила и онога што је он наредио о њој.

²Тада рекоше цареви лични служитељи: »Нека се за цара потраже лепе младе девојке. ³Нека цар у свим покрајинама свога царства одреди поверенике који ће све те лепе младе девојке довести у харем у тврђави града Сузе. Нека се оне повере бризи царевог евнуха Хегаја, који је задужен за жене, а он ће се постарати за негу њихове лепоте. ⁴Она девојка која се цару највише допадне, нека буде царица место Вашти.«

Овај предлог се свиде цару, и он тако уради.

⁵А у тврђави града Сузе био је и један Јудејин из Венијаминовог племена по имену Мордехај син Јаира сина Шимија сина Кисовог. ⁶Њега су одвели из Јерусалима заједно са изгнаницима које је са Јехонијом, царем Јуде, одвео Навуходоносор, цар Вавилона. ⁷Он је одгајао Хадасу, то јест Јестиру, кћер свога стрица, јер није имала ни оца ни мајку. Била је то девојка стасита и привлачна, а

Мордехај ју је, после смрти њеног оца и мајке, узео к себи као кћер.

⁸Када је објављена царева наредба и указ, у тврђаву града Сузе доведоше многе девојке и поверише их Хегајевој бризи. Тако и Јестиру одведоше у цареву палату и поверише је Хегају, који је био задужен за жене. ⁹Девојка му се допаде и стече његову наклоност, па је он одмах снабде средствима за улепшавање и следовањем хране. Даде јој седам најбољих слушкиња из царево палате и заједно с њима је премести у најбољи део харема.

¹⁰А Јестира није помињала свој народ ни сроднике, јер јој је Мордехај забранио да о томе говори. ¹¹Он је сваког дана ходао горе-доле испред дворишта харема да би сазнао како је Јестира и шта је с њом.

¹²Када би на неку девојку дошао ред да уђе код цара Ксеркса по завршетку дванаестомесечног улепшавања прописаног за жене – шест месеци уљем од смирне и шест месеци мирисима и другим средствима за улепшавање – ¹³овако је одлазила цару: Што год би пожелела да са собом понесе из харема у цареву палату, дали би јој.

¹⁴Увече би одлазила цару, а ујутро се враћала у други део харема, на бригу Шаашгазу, царевом евнуху задуженом за наложнице. Она не би поново ишла цару, осим ако би му се допала, па би је он позвао к себи по имену.

¹⁵Када је дошао ред на Јестиру – коју је усвојио Мордехај и која је била кћи његовог стрица Авихајила – да оде цару, она не затражи ништа осим онога шта јој је предложио Хегај, царев евнух задужен за жене. Тиме Јестира изазва дивљење свих који су је гледали. ¹⁶Јестиру одведоше цару

Ксерксу, у његову царску палату, десетог месеца, месеца тевета, седме године његове владавине. ¹⁷Цар заволе Јестиру више од свих других жена и она стече његову милост и наклоност већу него иједна друга девојка. Он јој стави царско оглавље на главу и учини је царицом место Вашти. ¹⁸Потом цар приреди велику гозбу, Јестирину гозбу, за све своје поглаваре и службенике, прогласи празник* широм свих покрајина и царски дарезљиво раздели поклоне.

Мордехај открива заверу

¹⁹Када су девојке окупили други пут, Мордехај је седео на царевој капији. ²⁰А Јестира није говорила о својим сродницима и народу, као што јој је Мордехај заповедио, јер се и даље држала Мордехајевих налога, као што је то чинила и док ју је одгајао.

²¹У време када је Мордехај седео на царевој капији, Бигтана и Тереш, двојица царевих евнуха који су чували улаз, разгневише се и сковаше заверу да убију цара Ксеркса. ²²Али Мордехај сазна за заверу и обавести царицу Јестиру, а она извести цара у Мордехајево име. ²³Када је извештај проверен и када се открило да је истинит, ону двојицу обесише на вешала. Све је то пред царем записано у Књигу летописа.

Хаманова завера против Јудеја

3 После ових догађаја, цар Ксеркс указа част Хаману сину Хамедатином, Агаговцу: узвиси га и даде му место изнад свих других поглавара који су служили с њим. ²Сви цареви службеници на

царевој капији падали су на колена и клањали се да одају почаст Хаману, јер је цар тако заповедио за њега. Али Мордехај није падао на колена ни клањао се да му ода почаст.

³Тада цареви службеници на царевој капији упиташе Мордехаја: »Зашто кршиш цареву заповест?«

⁴И тако су му говорили из дана у дан, али он их није слушао. Стога они то испричаше Хаману, да виде да ли вреди Мордехајево оправдање, јер им је рекао да је Јудејин. ⁵Када је Хаман видео да Мордехај не пада на колена и не клања му се да му ода почаст, разгневи се. ⁶Али, када је сазнао ком народу Мордехај припада, учини му се мало да убије само Мордехаја, па потражи начин да затре све Јудеје у целом Ксерксовом царству. ⁷Дванаесте године владавине цара Ксеркса, у првом месецу, месецу нисану, бацише пред Хаманом пур, то јест коцку, да одреде дан и месец када ће то учинити, и коцка паде на дванаести месец, месец адар.

⁸Тада Хаман рече цару Ксерксу: »Има један народ расејан и раштркан међу народима у свим покрајинама твога царства чији се обичаји разликују од обичаја свих осталих народа и који се не поковава царевим законима. Стога није добро за цара да га остави на миру. ⁹Ако је цару по вољи, нека се изда заповест да се тај народ затре, а ја ћу донети десет хиљада таланата† сребра у цареву ризницу за оне који ће то извршити.«

¹⁰Цар скину свој прстен-печатњак и даде га Хаману сину Хамедатином, Агаговцу, непријатељу Јудеја, ¹¹па му рече: »Задржи то сребро за себе и

*2:18 празник Ова реч на хебрејском може да значи и »опрост пореза«.

†3:9 десет хиљада таланата Око 340.000 килограма.

учини с тим народом што год ти драго.»

¹²Потом, тринаестог дана првог месеца, позваше царске бележнике, који царевим сатрапима, намесницима разних покрајина и поглаварима разних народа написаше све Хаманове наредбе писмом сваке покрајине и на језику сваког народа. А написаше их у име цара Ксеркса и запечатише његовим прстеном. ¹³Дописе послаше по гласницима у све цареве покрајине да се у један дан, тринаестог дана дванаестог месеца, месеца адара, затру, убију и униште сви Јудеји од младог до старог, нејач и жене, и да се заплене њихова добра. ¹⁴Препис овог указа требало је да постане закон у свакој покрајини и да буде обзнањен свим народима како би били спремни за тај дан. ¹⁵Гласници похиташе по царевој заповести. Указ објавише и у тврђави града Сузе. Цар и Хаман седоше да пију, а у граду Сузи настаде пометња.

Мордехај тражи Јестирину помоћ

4 Када је Мордехај дознао за све што се догодило, раздре своју одећу, обуче се у кострет и посу пепелом, па оде у град, гласно и горко запомажући. ²Дође до цареве капије, али се у кострети није смело кроз њу. ³У свакој покрајини у коју су стигли царев указ и његова наредба настаде велика жалост међу Јудејима. Постили су, плакали и кукали, а многи су лежали у кострети и пепелу. ⁴Када су Јестирине слушкиње и евнуси дошли к њој и то јој јавили, царица се силно узнемири. Она посла Мордехају одећу да је обуче место кострети, али он одби да је прими.

⁵Тада Јестира позва Хатаха, једног од царевих евнуса, који је био одређен да јој служи, и заповеди му да сазна од Мордехаја шта се догодило и зашто. ⁶Хатах оде Мордехају на градски трг пред царевом капијом ⁷и Мордехај му исприча све што му се догодило и о тачном износу новца који је Хаман обећао да ће уплатити у царску ризницу за затирање Јудеја. ⁸Даде му и препис указа о њиховом уништењу, који је објављен у Сузи, да га покаже и објасни Јестири, и рече му да јој заповеди да оде цару да га моли за милост и да се код њега заузме за свој народ.

⁹Хатах се врати и исприча Јестири шта је Мордехај рекао, ¹⁰а она му заповеди да каже Мордехају: ¹¹»Сви цареви службеници и народ царских покрајина знају да за сваког мушкарца или жену који непозвани приђу цару у унутрашњем дворишту постоји само један закон: да се погубе – осим ако цар таквоме не пружи златно жезло и не поштеди му живот. А ја већ тридесет дана нисам позвана да идем цару.«

¹²Када су Мордехају пренели Јестирине речи, ¹³он јој овако поручи: »Немој да мислиш да ћеш се, зато што си у царевој палати, једино ти од свих Јудеја спасти. ¹⁴Јер, ако сада будеш ћутала, помоћ и избављење Јудејима доћи ће са другог места, а ти и твоја породица пропаћћете. И ко зна ниси ли ти дошла на царски положај управо ради тренутка као што је овај.«

¹⁵Тада Јестира поручи Мордехају: ¹⁶»Иди и окупи све Јудеје који су у Сузи, па постите за мене. Не једите и не пијте три дана, ни ноћу ни дању. Тако ћемо постити и ја и моје слушкиње. Онда ћу отићи цару, иако

је то против закона, па ако погинем – погинем.«

¹⁷И Мордехај оде и учини све што му је Јестира заповедила.

Јестира позива Ксеркса и Хамана на гозбу

5 Трећега дана Јестира обуче своје царско рухо и стаде у унутрашње двориште царске палате, испред царево дворане. А цар је седео на свом царском престолу у дворани, окренут према улазу. ²Када је видео царицу Јестиру како стоји у дворишту, она нађе милост у његовим очима. Цар пружи Јестири златно жезло које му је било у руци, и она приђе и дотаче врх жезла.

³Тада је цар упита: »Шта је, царице Јестиро? Који је твој захтев? Ако је и до половине царства, даће ти се.«

⁴А Јестира одговори: »Ако је цару по вољи, нека цар, са Хаманом, дође данас на гозбу коју сам припремила за њега.«

⁵Цар рече: »Кажите Хаману да пожуре и учини то што Јестира тражи.«

Тако и цар и Хаман дођоше на гозбу коју је Јестира припремила.

⁶Док су пили вино, цар рече Јестири: »Дакле, која је твоја молба? Биће ти услишена. И који је твој захтев? Ако је и до половине царства, биће учињено.«

⁷»Ово је моја молба и мој захтев«, одговори Јестира. ⁸»Ако сам нашала милост у царевим очима и ако је цару по вољи да ми услиши молбу и испуни мој захтев, нека цар и Хаман и сутра дођу на гозбу коју ћу припремити за њих. Сутра ћу учинити како цар каже.«

Хаманова завера против Мордехаја

⁹Тога дана Хаман изађе срећан и расположен. Али, када је на царевој капији видео Мордехаја и да овај не устаје пред њим и не плаши га се, испуни се гневом према њему. ¹⁰Хаман се ипак суздржа и оде кући. Посла по своје пријатеље и своју жену Зереш, ¹¹па се пред њима хвалио својим великим богатством, мноштвом својих синова и свиме чиме му је цар указао част и узвисио га изнад поглаварâ и царевих службеника.

¹²»И то још није све«, додаде Хаман. »Царица Јестира је једино мене позвала да будем с царем на гозби коју је припремила. А и сутра сам с царем позван к њој. ¹³Али ништа од тога ми не пружа задовољство све док гледам оног Јудејина Мордехаја како седи на царевој капији.«

¹⁴Његова жена Зереш и сви његови пријатељи рекоше му: »Нареди да се подигну вешала педесет лаката* висока, а ујутро затражи од цара да на њих обесе Мордехаја. После иди с царем на гозбу и буди срећан.«

Хаману се предлог свиде, па нареди да се подигну вешала.

Цар одаје почаст Мордехају

6 Те ноћи цар није могао да спава, па нареди да му донесу књигу службених записа – летописе – и да му читају из ње. ²Тамо се нађе записано да је Мордехај разоткрио Бигтана и Тереша, двојицу царевих евнуха који су чували улаз, а намеравали су да убију цара Ксеркса.

³Тада цар упита: »Какву је почаст и признање Мордехај добио за то?«

* 5:14 педесет лаката 22,5 метара.

»Ништа није учињено за њега«, одговорише његови лични служитељи.

⁴Цар рече: »Ко је то у дворишту?«

А то је Хаман био управо ушао у спољашње двориште палате да затражи од цара да Мордехај буде обешен на вешала која је за њега спремио.

⁵Цареви служитељи рекоше: »Ено Хаман стоји у дворишту.«

»Нека уђе«, рече цар.

⁶Када је Хаман ушао, цар га упита: »Шта треба учинити за човека коме цар хоће да ода почаст?«

Хаман помисли: »Коме ће цар да ода почаст ако не мени?«

⁷Стога одговори цару: »За човека коме цар хоће да ода почаст ⁸треба донети царско рухо које је сâм цар носио и довести коња ког је сâм цар јахао, онога са царским оглавом. ⁹Нека се потом рухо и коњ повере једноме од племића, царевих поглавара, који ће обући човека коме сâм цар хоће да ода почаст и провести га на коњу градским тргом, вичући пред њим: ,Овако се поступа са човеком коме цар жели да ода почаст!«

¹⁰Тада цар заповеди Хаману: »Одмах узми рухо и коња, па Јудејину Мордехају, који седи на царевој капији, учини као што си рекао. И немој да изоставиш ништа од онога што си рекао.«

¹¹И Хаман узе рухо и коња, па обуче Мордехаја и проведе га на коњу градским тргом, вичући пред њим: »Овако се поступа са човеком коме цар жели да ода почаст!«

¹²После тога се Мордехај врати на цареву капију, а Хаман похита кући, утучен и покривене главе, ¹³па исприча својој жени Зереш и свим

својим пријатељима о свему што га је задесило.

Његови саветници и његова жена Зереш рекоше му: »Пошто је Мордехај, пред којим си почео да падаш, јудејског порекла, нећеш моћи да му се супротставиш, него ћеш сигурно пасти пред њим.«

¹⁴Док су они с њим разговарали, дођоше цареви евнузи и журно одведоше Хамана на гозбу коју је припремила Јестира.

Јестирина гозба

7 Тако цар и Хаман дођоше на гозбу царице Јестире.

²Док су тог другог дана пили вино, цар опет рече: »Која је твоја молба, царице Јестиро? Биће ти услишена. И који је твој захтев? Ако је и до половине царства, биће учињено.«

³А царица Јестира одговори: »Ако сам нашла милост у твојим очима, царе, и ако је то цару по вољи, поклони ми живот – то је моја молба. И поштеди мој народ – то је мој захтев. ⁴Јер, ја и мој народ продати смо да будемо затрти, поклани и уништени. Да смо само продати да будемо робови и робиње, ћутала бих, јер таква невоља не би била разлог да се цар узнемирава.«

⁵На то цар Ксеркс упита царицу Јестиру: »Ко је тај? Где је човек који се усудио да уради тако нешто?«

⁶А Јестира рече: »Тај противник и непријатељ јесте овај зли Хаман.«

На то Хамана обузе силан страх пред царем и царицом.

⁷Тада цар гневно устаде, остави вино и изађе у врт палате. А Хаман, увидевши да је цар већ одлучио шта ће с њим, остаде да моли царицу Јестиру за свој живот. ⁸И баш кад се цар враћао из врта палате у дворану

за гозбе, Хаман се баци на лежаљку на којој је била Јестира.

Цар повика: »Зар ће он то и царицу напастовати док сам ја у кући?«

Чим је цар то изустео, Хамана зграбише*.

⁹Тада рече Харвона, један од евнуха који су служили цару: »Ено вешала која је Хаман подигао за Мордехаја, који је цару јавио за заверу. Висока су педесет лаката† и стоје крај Хаманове куће.«

А цар рече: »Обесите га на њих!«

¹⁰И обесише Хамана на вешала која је припремио за Мордехаја.

Тада се царев гнев стиша.

Ксерксов указ у корист Јудеја

8 Тог истог дана цар Ксеркс даде царици Јестири имање Хамана, непријатеља Јудеја. А и Мордехај изађе пред цара, јер је Јестира рекла цару шта јој је он. ²Цар скину свој прстен-печатњак, који је одузео Хаману, и даде га Мордехају, а Јестира одреди Мордехаја да управља Хамановим имањем.

³Потом је Јестира поново разговарала с царем. Бацила му се пред ноге и плачући га преклињала да осујети опаки наум Хамана Агаговца који је овај сковао против Јудеја. ⁴Цар пружи своје златно жезло према Јестири, и она се диже и стаде пред њега.

⁵»Ако је цару по вољи«, рече Јестира, »и ако сам нашла милост у његовим очима, и ако мисли да је добро да се тако уради, ако сам му по вољи, нека се написмено опозову писма која је Хаман син Хамедатин, Агаговац, смислио и написао да затре Јудеје у свим царевим покрајинама.

⁶Јер, како бих могла да гледам зло које би задесило мој народ? Како бих могла да гледам затирање своје породице?«

⁷Цар Ксеркс одговори царици Јестири и Мордехају Јудејину: »Ето, Хаманово имање дао сам Јестири, а њега су обесили на вешала јер је дигао руку на Јудеје. ⁸А ви у цареве име напишите за Јудеје што вам драго и то запечатите царевим прстеном. Јер, ниједан проглас написан у цареве име и запечаћен његовим прстеном не може се опозвати.«

⁹Тада – двадесет трећег дана трећег месеца, месеца сивана – позваше царске бележнике и они написаше све Мордехајеве заповести за Јудеје и за сатрапе, намеснике и поглаваре сто двадесет седам покрајина од Индије до Куша. Свакој покрајини било је написано њеним писмом и сваком народу на његовом језику, а тако и Јудејима њиховим писмом и на њиховом језику. ¹⁰Мордехај написа писма у име цара Ксеркса, запечати их царевим прстеном и разасла по гласницима који су јахали брзе коње из царева штале.

¹¹Цар је дозволио Јудејима у сваком граду да се окупљају и бране свој живот, да затру, убију и униште сваку оружану силу народа или покрајине која нападне њих, њихову нејач и жене, и да заплене добра својих непријатеља, ¹²и то све истог дана у свим покрајинама цара Ксеркса – тринаестог дана дванаестог месеца, месеца адара. ¹³Требало је да препис овог указа постане закон у свакој покрајини и да се обзнани свим народима како

*7:8 *Хамана зграбише* Дословно: Хаману покрише лице.

†7:9 *педесет лаката* 22,5 метара.

би Јудеји тога дана били спремни да се освете својим непријатељима. ¹⁴По царевој заповести, гласници похиташе, јашући царске коње. А указ је издат и у тврђави града Сузе.

¹⁵Мордехај изађе од цара, а на њему је било бело и плаво царско рухо, велика златна круна и пурпурни огртач од танког лана. Град Суза испуни се клицањем и весељем. ¹⁶За Јудеје је то било време среће и радости, весеља и части. ¹⁷У свакој покрајини и у сваком граду, у сваком месту у које је дошао царев указ, настајала је радост и весеље међу Јудејима, уз гошћење и славље. И многи људи из других народа постадоше Јудеји, јер их је обузео страх од Јудеја.

Јудеји затиру своје непријатеље

9Тринаестог дана дванаестог месеца, месеца адара, када је требало да царев указ ступи на снагу, истог оног дана када су се непријатељи Јудеја надали да ће их подврћи својој власти, догоди се обратно: Јудеји добише власт над онима који су их мрзели.

²Јудеји се окупише по својим градовима у свим покрајинама цара Ксеркса, да нападну оне који су хтели да им науде. И нико није могао да им се одупре, јер је страх од њих обузео све народе. ³Сви поглавари у покрајинама, сатрапи, намесници и цареви службеници помагали су Јудејима јер их је обузео страх од Мордехаја. ⁴Пошто је Мордехај имао велик утицај на царевом двору, глас о њему проширио се по свим покрајинама, и он је постајао све моћнији.

⁵Јудеји ударише мачем на све своје непријатеље, убијајући их и затирући, чинећи што им драго са

онима који су их мрзели. ⁶Само у тврђави града Сузе Јудеји убише и затреше пет стотина људи. ⁷Убише и Паршандату, Далфона, Аспату, ⁸Порату, Адалју, Аридату, ⁹Пармашту, Арисаја, Аридаја и Вајзату ¹⁰– десет синова Хамана сина Хамедатиног, непријатеља Јудеја. Али од добара не узеше ништа.

¹¹Цара истог дана известише о броју убијених у тврђави града Сузе, ¹²а он рече царици Јестири: »Јудеји су у тврђави града Сузе убили и затрли пет стотина људи и десет Хаманових синова. Шта ли су тек учинили у осталим царевим покрајинама? Дакле, која је твоја молба? Биће ти услышена. И који је твој захтев? И он ће бити испуњен.«

¹³»Ако је цару по вољи«, одговори Јестира, »дозволи Јудејима у Сузи да и сутра поступи по данашњем указу и нека се десет Хаманових синова обеси на вешала.«

¹⁴И цар заповеди да се баш тако уради. Издадоше указ у Сузи и обесише десет Хаманових синова. ¹⁵Јудеји из Сузе се окупише и четрнаестог дана месеца адара и погубише три стотине мушкараца у Сузи. Али од добара не узеше ништа.

¹⁶И остали Јудеји, они који су живели у царевим покрајинама, окупише се да од непријатеља бране свој живот и мир. Убише њих седамдесет пет хиљада, али од добара не узеше ништа. ¹⁷Било је то тринаестог дана месеца адара. Четрнаестог дана се одморише и тај дан учинише даном гошћења и весеља. ¹⁸А Јудеји из Сузе окупили су се тринаестог и четрнаестог дана, а петнаестог дана су се одморили и тај дан прогласили даном гошћења и весеља. ¹⁹Због тога Јудеји сељани, они који живе у селима, славе

четрнаести дан месеца адара као дан весеља и гошћења и међусобне размене дарова у храни.

Установљење празника Пурима

²⁰ Мордехај забележи ове догађаје и посла писма свим Јудејима близу и далеко у покрајинама цара Ксеркса, поручујући им ²¹ да сваке године славе четрнаести и петнаести дан месеца адара ²² као дане када су се Јудеји одморили од својих непријатеља и као месец када им се туга преокренула у радост, а жалост у дан празновања, и да те дане славе као дане гошћења и весеља, међусобне размене дарова у храни и даривања сиромаша. ²³ Јудеји прихватише да наставе оно што су почели, чинећи онако како им је написао Мордехај.

²⁴ Јер, Хаман син Хамедатин, Агаговац, непријатељ свих Јудеја, сковао је заверу да затре Јудеје, па је бацио пур, то јест коцку, за њихову пропаст и уништење. ²⁵ Али Јестира изађе пред цара и он издаде писмени налог да се о Хаманову главу обије опаки наум који је сковао против Јудеја и да њега и његове синове обесе на вешала. ²⁶ Зато су ти дани прозвани Пурим, по речи »пур«.

Због свега што је писало у Мордехајевом писму и свега што су видели и што им се догодило, ²⁷ Јудеји преузеше на себе да установе обичај који се неће прекидати, да они и њихови потомци, и сви који им се придруже, сваке године без изузетка славе та два дана

онако како је прописано и у одређено време. ²⁸ Тих дана треба да се сећа и да их слави свака породица у сваком поколењу, у свакој покрајини и у сваком граду. Јудеји никад не смеју да престану да славе те дане Пурима, нити спомен на њих сме да замре међу њиховим потомцима.

²⁹ Царица Јестира кћи Авихајилова и Мордехај Јудејин написаше писмо с пуним овлашћењем да потврде ово друго писмо о Пуриму. ³⁰ Мордехај разасла писма свим Јудејима у сто двадесет седам покрајина цара Ксеркса с порукама мира и сигурности, ³¹ да се установе ти дани Пурима у за њих одређено време, како су Мордехај Јудејин и царица Јестира одредили за њих и као што су за себе и за своје потомке одредили времена поста и тужбалица. ³² Јестиринa наредба потврдила је прописе за Пурим и записана је у књигу.

Ксерксова и Мордехајева величина

10 Потом цар Ксеркс наметну данак земљи и морским острвима. ² Сва дела његове моћи и силе, као и потпун приказ величине Мордехаја, кога је цар узвисио, записани су у Књизи летописа царева Медије и Персије. ³ Мордехај Јудејин био је први до цара Ксеркса, најистакнутији међу Јудејима и веома цењен међу својом многим сабраћом, јер је радио за добро свога народа и био заговорник благостања свих његових потомака.